

ISRAELS OPPRØR MOT ROM 66-70 E. KR.
JAN LILLEBY

I flere av mine bøker og artikler har jeg nevnt en del

om Israels skjebnesvangre opprør mot Romerriket, men oftest uten å gi noen fullt uttømmende historikk.

Jeg har stort sett bare henvist til Flavius Josefus' bokverk «Jødenes Krig». Men derfor fant jeg nå å ville utdype bedre det som den gang førte til Israels utslettelse som nasjon.

Jeg har benyttet meg av flere kilder for å kunne finne fram de viktigste opplysningene.

□□□□ Innen jødedommen har man i mange miljøer holdt på oppfatningen at jødene ble offer for Roms hat og hevn og maktsyke. Bare Rom skal ha skylda for katastrofen. De vil aller helst fremstå som 'Uskyldige ofre for et keiserrike besatt av maktgalskap' – mere enn å tilstå at det var jødene selv som startet et opprør mot den romerske overmakten, vel vitende om hva som sannsynligvis ville bli utfallet: Total ødeleggelse.

Ser vi etter i de fire evangelier, finner vi at Jesus Kristus visste om at nasjonen ville bli ødelagt, dersom de ikke tok imot ham som deres Messias!

Alle kristne har vel lest Matteus-evangeliet, og erindrer lett hva Jesus sa i Matt. 23, 37-39:

«Jerusalem, Jerusalem! Du som slår i hjel profetene og steiner dem som er sendt til deg! Hvor ofte jeg ville samle dine barn, som en høne samler kyllingene sine under vingene. Men dere ville ikke.» - **Se, huset deres skal bli liggende øde!**

«For jeg sier dere: Fra nå av skal dere ikke se meg før dere sier: Velsignet være han som kommer i Herrens navn!»

Altså: Jerusalem skulle bli ødelagt...huset deres skal bli liggende øde...uten folk som bor i dem. Dette er eksakt hva historien vitner om.

DEN ULMENDE MISNØYEN I FOLKET

Ikke alle jøder aksepterte Herodes' regime. Fariseerne var det partiet som mest støttet selotene (kniv terrorister) – fordi de var veldig imot Herodes' styre, som jo gav åpning for hellenismens inntog i den jødiske nasjonen og dermed truet den jødiske/mosaiske religion. Romerne hadde uvitende gitt næring til et klasseskille i den jødiske religion som kom frem under regimet til Selevkideriket. (Selevkidene er navnet på en herskerslekt som i hellenistisk tid var herskere over store deler av Midtøsten. Deres stamfar,

Selevkos 1 Nikator, var en av Aleksander den stores generaler. Etter Aleksanders død i 323 fvt.)

Den inngrodde korrupsjon i senator styrte utnevnelser av romerske prokuratorer ble overført til de lokale jødiske og ikke-jødiske autoritetene. De ignorerte jødernes tilstand/holdninger/skikker. Det meste av fortjenesten som kom av salg av varer på markedet i Jerusalem, gikk ikke inn i den jødiske økonomi, - i stedet gikk dette rett til eliten, og dermed bidro dette til å gjøre den vanlige jødiske befolkningen forarget og misfornøyd.

I følge Josefus, så var det tåpeligheten til de romerske guvernørene og prokuratorerne som var hovedårsaken til jødernes store misnøye. Forskjellsbehandlingen hos disse reflekterte den brutale hersker makten hos de romerske keiserne. Da Pontius Pilatus ble valgt ut som prokurator i Judea i år 27 e. Kr., var således forholdet mellom den vanlige jødiske mann og kvinne og romerne ganske så frynsete og oppslitt. Pilatus viste samme respektløshet for det jødiske folket som keiser Tiberius, og var snar til å bringe fram den nye kultus (med å sette opp byster av keiseren over alt) for å prøve å forskyve vekk den jødiske religion i området.

I år 64 e. Kr. var det Gessius Florus som var prokurator i Judea. Han overtok etter Albinus som hadde kommet opp fra Aleksandria etter at prokurator Festus døde av sykdom. Florus var den mest korrupte og brutale romerske over herre i Judea noensinne. Han regnes også som den politisk mest inkompetente – han hadde samme forakt for jødene som Pilatus, men var helt blottlagt for politisk smartness og plantenkning; han var plump og hensynsløs.

FLORUS BLE TENNPLUGGEN SOM FYRTE AV OPPRØRET

Det kunstige klasseskillet, korrupsjonen hos både de lokales og senatets representanter i området, og den nå løpske misnøyen/forakten for det jødiske folket fyrte av et opprør i Cæsarea i år 66 e. Kr.

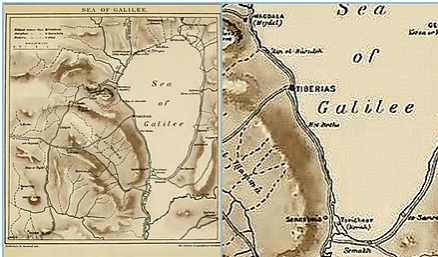
Det var selotene (kniv-terroristene) – en gjeng av disse anti-hellenister og anti-elite jøder, som gjøv løs mot de romersk støttede elite-grekerne som hadde befolket området der ved kysten.

Gessius Florus, i sitt ubeherskede sinne og i hevnløst, dro med sin hæravdeling opp til Jerusalem der de plyndret tempelet for penger og annet, for å fremme keiser-kulten (det var Nero som hersket da) og reiste flere statuer i byen av ham selv og av keiseren. Dette gjorde jødene avsyndige av raseri. Tempelet var ikke bare senter for det religiøse og sosiale liv for dem, men var regnet som et tegn/symbol på at Gud var hos dem – i deres hellige by. Da Florus slik hadde plyndret tempelet og beordret innbyggerne der til å underlegge seg hans form for polyteisme (fler-guder), så var dette den

mest fornærmelige handling imot den jødiske religion. Det ble oppstarten til en rekke tilfeldige angrep mot romerne over hele Judea, særlig de nordlige tettstedene (nær de nåværende Golan åsene). Og i Nabata i samme området. I sistnevnte klarte opprørere å fjerne de romerske offiserene som styrte.

OPPRØRET FÅR MER OG MER SPREDNING

Som respons til denne jødiske seieren i Nabata, så slo legionen i Syria seg sammen med romerne i nabo byen Skytia, og de prøvde å kvele opprøret der. De syriske romerne klarte å ta over store områder i nordre Judea og i Galilea som hadde gjort opprør mot Rom – uten for store anstrengelser. Men romerne hadde spredt sine styrker for mye utover og fortynnet dermed sitt overtak, og de ble overmannet i bakholds-angrep nær kysten av Judea i slaget ved Ben-Horon. Dette ble regnet som en stor seier for opprørerne. De syriske romerlegionærene flyktet fra sine utposter tilbake til Syria.

Keiser Nero ble meget sint over framgangen til disse opprørerne, sendte sin general, Vespasian, med en stor hærstyrke for å knuse opprørsstyrkene og straffe innbyggerne i Judea provinsen.

Vespasian og hans sønn Titus fikk med enda flere romerske hærstyrker, og de drepte nesten alle opprørere i regionene Cæsarea og nordre Galilea. Omtrent 10 000 jøder ble drept eller sendt inn i slaveri.

ISRAELS OG JERUSALEMS UNDERGANG 70 E. Kr.

De overlevende jødiske opprørerne flyktet fra Cæsarea opp til Jerusalem; der hadde jødene sluttet å betale tempel-skatt, og de drepte enhver romersk soldat som var stasjonert der.

Selotene overkjørte den romerske hæravdeling fra Jerusalem. Dette var en oppmuntrende seier for det jødiske folket – samtidig som antall seloter i byen økte i antall. Denne form for jødisk overtak mot romerne ble kortvarig.

I løpet av år 67, hadde Vespasian og Titus med sine styrker tatt tilbake hele Judea og drept alle overlevende opprørere. De jødiske festningsverkene ved Jodapata, etter en beleiring på 47 dager, kom igjen under romersk kontroll. Og nå marsjerte de mot Jerusalem.

De jødiske ledernes positive perspektiv, hovedsakelig saddukeerne i Jerusalem, hadde skiftet fra lettelse over til panikk! De visste nå at opprøret ville ikke bli noen suksess på lenge enda, og de ba selotene å overgi seg uten motstand, for å spare så mange jødiske liv som mulig. Men selotene nektet.

På grunn av denne hendelsen er det at saddukeernes klasse ble utslettet, av jødene selv. De antok at overgivelse ville komme dersom de mer moderate jødiske ledere vant fram overfor mannen i [[] gata. Derfor, for å statuere et eksempel, så tok selotene og de fanatiske sikarene i samlet hop – og drepte dem offentlig og hang opp deres kroppar slik at alle kunne se hva som ville skje med slike som prøvde å tale om forsoning med romerne. De moderate [[] lederne i [[] Jerusalem ved starten av opprøret i 66 hadde alle blitt drept innen 68, og ikke en eneste var drept ved romernes hender.

Kort tid før beleiringen av Jerusalem, brøt det ut en borgerkrig i Roma. Vespasian ble den nye keiseren i 69 e. Kr., og Titus, nest-kommanderende i krigen, tok ledelsen av hæren. Romerne stod nå ved Jerusalems porter i år 70 og hadde beleiret dem helt.

Når da panikken helt hadde grepet dem, var det ingen vei tilbake. Selv om selotene ville prøve å vinne, visste de at en strøm av ulike meninger om situasjonen innen de jødiske opprørerne, var et hinder for at selotene kunne ha ledelsen i Jerusalem. De ønsket total krig i stedet for en krig som ville føre til forhandlinger slik noen hadde planlagt. Johannes av Giskala, lederen av selotene, besluttet å engasjere hele befolkningen i krigen – ved å brenne avlinger [[] og tørrmat, som saddukeerne og fariseerne hadde lagret opp for å takle beleiringen fra Rom.

Dette virket opptil en viss grad. I henhold til Josefus, så var det nesten en [[] million mennesker (menn, kvinner, barn!) som ville gå i forsvar for byen. Det hadde også katastrofale følger: Byens innbyggere og soldatene sultet, og mange led av underernæring.

Ettersom dagene gikk, innså den romerske hær at den eneste mulighet til å erobre byen var å sette opp leir utenfor murene. Det gjaldt å sloss på kortest mulig avstand. Alle som forsøkte å rømme fra byen, ble korsfestet eller spikret på en oppsatt vegg som vendte mot byen. Vetteskremte, så visste nå den jødiske befolkningen bakenfor [[] murene at de måtte enten sloss eller løpe en høy risiko for å bli drept på den mest nedverdiggende måten en kunne tenke seg.

DET ENDELIGE SLAGET MOT JERUSALEM SØNDAG 10. SEPTEMBER ÅR 70

Etter syv måneders tett kamp der romerne stod like utenfor murene, klarte de å slå en bresje i muren. Sommeren år 70 strømmet romerhæren inn i byen. Dette skjedde på den selvsamme kalenderdag som Babylons hær i 586 f. Kr. hadde tatt Jerusalem, søndag den 10. september etter vår kalender. Den overlegne romerhæren viste sin styrke ved å tvinge selotene til å sloss i byens gater. Romerne ødela og brente byen og slo ned og drepte opprørerne for fote.

Selotene og sikari-fanatikerne tok tilflukt i tempelet. Den romerske legion, satte fyr på bygningen. Stedet som hadde gitt tusener av jøder håp ble ødelagt. Gud, slik det kunne se ut, var ikke lenger 'tilstede' i byen. Dette var det mest ødeleggende slaget imot Judea. Resten av byen ble plyndret og brent ned like etter at tempelet var ødelagt. Romerne knuste den resterende motstanden fra opprørerne, og byen ble fullstendig tatt under romersk kontroll igjen.

Josefus hevdet at over en million jøder ble drept. Jødiske folk ble solgt som slaver og mange ble tatt til Roma. 70 000 jødiske slaver ble satt til å bygge Colosseum arena. I Judea var tempelet helt lagt flatt til jorden – som Jesus profeterte, det ble ikke levnet sten på sten. Det ble aldri gjenoppbygd senere i historien. Dette førte til, i sin tur, at det oppsto en ny type jødisk religion: Den Rabbiniske Judaismen, som historikerne kaller det. Det var heretter Rabbinerne som kom i ledelsen, i det de tok over for det embete som tidligere bare Ypperste Presten innehadde. Synagogen ble dermed senter for jødisk liv og kultur, og med diasporaen (landflyktigheten) ble det Toraen (de fem Mose bøkene) som ble den mest verdifulle kilden for det jødiske folket.

I vår tid har Israels innbyggere en overvekt på 80 prosent tilhengere til Talmud, som er landets religion. Talmud er fariseer-klassens tolkninger av Toraen for det meste. Dessverre hører det med til bildet, at en finner Jesus bespottet og hånet i Talmud, som en som brenner/koker i evig pine i ekskrementer. Og han er en uekte sønn mellom Miriam (Maria) og en romersk centurion!

Med andre ord, Jesus blir spottet og trampet på av hoveddelen av dagens jødedom, ja, han blir forbannet av disse.

Var det ikke Jesus som sa: «Heretter skal dere ikke se meg før dere sier, Velsignet er ham som kommer i Herrens navn» - han siterte fra Salme 118, påskesalmen i jødedommen.

Jeg vil avslutte min historikk om Israels store fall og ødeleggelsen i år 70, med å sitere fra Jesu kjente profetiske lignelse om «Kongens Utsendinger» i Matt. 22, 2-7. Det tradisjonelle er å kalle lignelsen for 'Kongesønnens Bryllup' – men i effekt så er dette vektlagt mot de tjenerne som ble sendt ut for å innby til bryllupet, - nemlig APOSTLENE:

«Jesus tok igjen til orde og talte til dem i lignelser. Han sa:

2 Himlenes rike er å ligne med en konge som gjorde bryllup for sønnen sin.

3 Han sendte tjenerne sine ut for å kalle de□□ innbudte til bryllupet. Men de ville ikke komme.

4 Da sendte han andre tjenere ut, og sa: Si til de innbudte: Se, jeg har gjort i stand mitt måltid, oksene og gjøfeet er slaktet, og alt er ferdig. Kom til bryllupet!

5 Men de brydde seg ikke om det og gikk□□ sin vei, en til sin åker, og en til sin handel.

6 Men andre la hånd på tjenerne hans, de mishandlet dem og slo dem i hjel.

7 Da ble kongen harm, han sendte ut sine krigshærer og drepte disse morderne og satte ild på byen deres».

Blant tilhørerne da Jesus talte dette, befant seg mange fariseere/saddukeere – hans svorne motstandere. De ble rasende, for de skjønnte at han talte om dem.

Med hensikt framhever jeg vers 6 og 7, for der finner vi ødeleggelsen av Jerusalem og ergo derfor også Israel i det samme.

Tjenerne var apostlene og kongen var Jesus (han var både Sønn og konge) – og apostlene ble forfulgt, plaget og drept. Jakob ble drept av Herodes Agrippa I i år cirka 44. Apg. 12, 1-3 sier følgende:

«På denne tid la kong Herodes hånd på noen av menigheten og □ **mishandlet dem (dette innebar pisking og fengsling)**. □□ 2: Jakob, Johannes' bror, drepte han med sverd (han utførte drapet selv). 3: Og da Herodes så at det var til glede for jødene, gikk han videre og grep også Peter. Det var i de usyrede brøds dager.»

Kongen□□ gjorde dette altså i en□□ **høytid da det var mange folk i Jerusalem**. Ikke bare drap, men flere av de andre brødrene i apostel-miljøet ble fengslet og pisket. Dette var cirka 16 år etter pinsedag i Apg. 2.

I år 44 – da Herodes holdt sin tale til sine politiske uvenner, folkene fra Tyrus og Sidon, mens han bodde i Cæsarea, - fordi de ba ham om å gjenåpne forbindelsen til Judea pga. varehandelen de var avhengige av – gjorde denne onde Agrippa I en gedigen dødssynd helt offentlig, vi leser Apg. 12, 21-23:

«På en□□ fastsatt dag kledde så Herodes seg i kongelig skrud. Han satte seg på sin trone og holdt en tale til dem. 22: Folkemengden ropte: Dette er Guds røst, ikke et menneskes! 23: Straks slo en Herrens engel ham, fordi han ikke gav Gud æren. Han ble fortært av ormer (innvollsorm) og døde.» □□□□

Historikere fastslår at Herodes Agrippa I døde i år 44, og

ble erstattet med Agrippa II, han som tok Paulus i forhør, Apg. 26.

Jesu ord var sanne...de forfulgte og drepte hans utsendinger, for hvilket Guds vrede skulle komme over nasjonen og Jerusalem bli brent ned. Men ikke helt ennå. Flere av utsendingene skulle bli drept og plaget.

Slik som det skjedde i hht. Flavius Josefus, fortalt i hans bokverk. Det hadde seg slik at mens Paulus var i Roma i ankesaken innfor Nero (år 60-62) ble Festus syk. Han dro til Roma i 63 og han ble ikke frisk men døde etterpå...omkring 64.

Festus' fravær fra sin stilling som prokurator i Judea skapte et kortvarig vakuum, der ingen leder fra Roma kunne holde oppsyn med hva prestene i tempelet foretok seg. De var jo underlagt prokuratorers myndighet og kunne ikke straffe-forfølge noen uten at han hadde gitt tillatelse til det. Slik vi også kan se i saken mot Jesus da Pontius Pilatus var prokurator. Han var den som bestemte og hadde det siste ordet i enhver sak.

Det var Ananias II (han som fikk Paulus slått i ansiktet, se Apg. 23, 1-3) som var ypperste-prest da Festus døde. Han var av saddukeer klassen, og hadde overtatt embetet fra Josefus Ben Camydus.

Nero fikk sendt bud til sin leder i Aleksandria, Egypt, nemlig **Lucceius Albinus**, for å la ham ta plassen etter Festus. Men det ble altså et tidsrom/vakuum i dette skiftet, og dermed gav Ananias II seg inn på å ta livet av Jakob, leder av Jerusalem forsamlingen (og Herrens bror!) samt de eldste-lederne som var med Jakob. Han fikk dem innfor Sanhedrin rådet og dømte dem til døden ved steining. Da gjorde denne illgjerningen at det toppet seg hos Gud, og han gav opp Israel for at de skulle bli ødelagt slik Jesus hadde advart om i Matt. 22. Forsamlingen ble delvis oppløst da mange flyktet. En legende oppsto om dette, og det er uvisst om den er helt sann, men det påstås i denne legenden at de flyktet opp til Pella i Dekapolis provinsen.

Lucceius Albinus fikk jo vite om dette ulovlige inngrepet fra Ananias II og i sinne over dette fikk han avsatt ham fra preste-embetet ved å skrive til Agrippa II. En delegasjon hadde kommet ridende fra Jerusalem og møtt Albinus halvveis på reisen opp fra Aleksandria og gitt ham den grelle nyheten, sier historikerne.

Paulus var da i Roma og hadde akkurat skrevet Efeserbrevet og Kolosserbrevet der han erklærer en **ny tidshusholdning**, den med Guds nåde for hele verdens folk og ikke lenger bare for jøder; og at Mose lov med bud og forskrifter nå er avskaffet/kastet bort for godt! Ef. 2, 14-15. Da begynte tiden med nådeevangeliet slik vi kjenner fra Paulus, hedningenes apostel.

I Apostelgjerningenes tid er det **dermed historisk bevist**

og godtgjort, at alt som da foregikk hadde å gjøre med Israel og løftet om at de skulle bli et tusenårig kongerike med Jesus som deres konge på Sion. Jesus profeterte jo om disse drapene og forfølgelsene av «Kongens utsendinger» (jødenes konge!) og som pågikk i HELE Apostelgjerningenes historie. Og i denne perioden var også Mose lov intakt sammen med Den nye Pakt til Israel, Hebr. 8-9. Menighetens tid med det frie nådeevangelium *fant* ikke i tiden med Apostelgjerningene. Bare Paulus ble betrodd dette, og da ikke før Israel var falt ifra Gud slik vi her lærer.

Menigheten har ikke Jesus som konge. Vi har Jesus som Hode for menigheten, som er hans legeme, kalt av Paulus for 'Ett nytt menneske', Ef. 2, 15. Dette nye menneske ble til ved at Kristus fjernet Mose lov ved sin død på korset, og skapte fred slik at jøde og hedning ved troen nå er uten skille, de er likestilt. Men i aposteltiden var det 'Jøde først, så greker' (Rom. 1, 16).

Paulus ble **siste skanse for Israel** da han konfronterte Sanhedrin i Roma i år 60 etter å ha overlevd skipbruddet på Malta, Apg. 27-28. Men heller ikke de ville virkelig (som en enhet) omvende seg til tro på Jesus som Messias. Dette lagt sammen med de stygge drapene i Jerusalem i år 64, gjorde at Gud sa stopp. Israel *falt fra* som en nasjon for Gud, og i den mørke horisonten var dommen over dem på vei til å fullbyrdes. De endte i en katastrofe av dimensjoner, ja så til de grader at de faktisk ble sendt til Egypt som slaver, flere tusen av dem, og oppfylte 5. Mos. 28, 68 og som nevnes av Josefus i hans bokverk om «Jødenes Krig». Slavemarkedet i Aleksandria kollapset som følge av dette, og ingen ville kjøpe!

Per dags dato befinner Israel seg i akkurat samme status: De er *falne* fra deres Gud...ja i snart 2000 år har det vært slik. De vil ikke høre på Herren, ikke høre på kristenheten og dens vitnesbyrd i nådeevangeliet, og de tviholder på en falsk religion, Talmud, der Jesus spottes og baktales på det verste. Det hele er så trist.

Derfor må Gud sende den store trengselstiden over landet, for å betvinge dem til å vende seg til ham...profetert av Jeremia 30, 7 – der han kalte dette for «..en trengselstid er det for Jacob, men han skal bli frelst fra den.»

Jesus gjentok Jeremia-profetien i Matt. 24,21: «For da skal det bli en trengsel så stor som det ikke har vært fra verdens begynnelse inntil nå, og heller ikke mer skal bli!»

DU ER ALLEREDE VELSIGNET AV GUD SOM EN TROENDE KRISTEN!

JAN LILLEBY

Ofte så oppfører vi kristne oss som en person som skal ut og handle matvarer.

Men som ikke har sjekket godt nok i sitt eget kjøleskap og frys først.

Når han så kommer hjem etter handleturen på supermarkedet, og åpner skapdører for å legge inn matvarene, så får han et lite sjokk: Men i all verden! Jeg trodde jeg var tom for brød...og her har jeg ennå halv-annet brød igjen urørt!? Og så sjekker han videre: Jammen har jeg glemt å sjekke melk og juice, - jeg har ennå mer enn nok av dette i skapet.

Og her kom han drassende med brød, melk og juice...og hva annet det enn måtte være, og så har han mer enn nok av dette fra før!

Joda, - jeg setter det litt på spissen.

Men er det noen der ute som kjenner seg igjen i dette?

For dette bildet er lett overførbart på oss som kristne, dersom vi er slike som ikke har 'sjekket godt nok i skapet' - før vi drar på handletur, i bibelsk forstand!

STREKET MED Å BLI 'VELSIGNET AV GUD' ER HELT FORFEILET

Man møter, dessverre, mye falsk/misforstått forkynnelse fra kristne talerstoler og ikke minst kristne TV-kanaler, der man får høre: «Om du gir av dine midler til vår virksomhet, så skal Gud velsigne deg mangfoldig tilbake. Du kan 'så inn' dine penger i vår virksomhet og Gud skal gi deg velsignelser tilbake.» Dette og liknende forespeiling av ekstra velsignelser fra Gud loves over en lav terskel i vår tid.

Og de som lettest lar seg lure av slik snik-forkynnelse er de som er lite kjent i Bibelens ord. De har glemt (eventuelt aldri gjort seg kjent i Bibelen) å se etter i sine skap om de har varene...før de drar på handletur.

De lures på to måter i ett og samme grep: De fristes av åndelig havesyke...å Gud jeg vil ha mere TIL MEG SELV; og i tillegg, de prøver å døyve samvittigheten med å i samme handling 'gi til trengende' slik at de eventuelt kan få høre evangeliet. Løfter om større velsignelser dersom du bare gir inn

penger til en sak får gjenhør hos
mange kristne slik at de gripes av lyst
etter MERE. Dessverre, slik går det
fordi vi har arvet Adams syndenatur. Vi
blir frelst fra den ved Guds nåde i
Kristus, men vi makter ikke å leve
syndefritt, gjør vi vel?

Bibelens ord er fullt med henvisninger til at vi
troende kristne under nådeevangeliet fra Paulus, er
allerede velsignet av Gud – Jesu Kristi Far. Våre
åndelige skap er allerede fylt med alle ting Gud har
velsignet oss med, i overført betydning.. ting av himmelsk
kvalitet og evig varighet.

La oss se på innholdet i skapet som Gud har fylt opp for
oss:

EFESER BREVET 1, 3 GÅR RETT PÅ SAK

(Norsk Bibel 1988) «*Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi
Far, han som har velsignet oss med all åndelig velsignelse i
himmelen i Kristus.*»

Bare dette ene verset, skrevet av Guds apostel til oss
hedninger, Paulus, inneholder en sterk korreks til falsk
'velsignelses-forkynnelse' slik jeg nevnte ovenfor.

På den ene siden sier apostelen at vi ER VELSIGNET. Men på
den annen side, vi er dermed IKKE VELSIGNET MED
PENGER/VELSTAND/JØRDISK GODS OG GULL. Vi er velsignet med
noe som ligger på et mye høyere og mer gloriøst plan enn
dette vi strever med her på jord: MED ALL ÅNDELIG
VELSIGNELSE I HIMMELEN I KRISTUS.

En helt annen sak er det at i et relativt velstående land,
slik som Norge, har de fleste en *alminnelig velstand*.

Ikke direkte søkkrike, men man har alt man trenger til
stort sett. Dette til tross for at det i dette bildet finnes
flere forskjeller og varianter. Tenkt deg en situasjon
dersom Paulus kom gående på Karl Johan en lørdags formiddag
i vår tid, og kommer forbi en gate-tigger som ber om penger.
Ville da Paulus ropt til ham: «*Nei så menn om du får noe
av meg! Du får nøyes med det du har!*»? Selvsagt ikke.
Hans formaning om nøysomhet var aldri rettet mot
lutfattige, men mot oss som *normalt* faktisk allerede
har noe. Alle kan forstå dette. Paulus talte om at når vi
allerede har det vi trenger, da skal vi ikke kaste oss inn i
en endeløs streben etter stadig mer, mer, mer...!

Trekk pusten dypt nå og ta inn den fulle betydning av Guds
Ord om disse ting.

Paulus gav virkelig tyngde til dette ord fra Gud til oss:
Han satt ikke på et velordnet og velutstyrt pastor-kontor, i
en behagelig skinnstol, kledd i fin daglig dress og slips,
med en velfylt lommebok og ditto bank-konto. Nei, han skrev
dette lærebrevet (Efeser brevet) fra sin fengselscelle i
Carcere Mamertino fengselet i Roma i år 63 e. Kr. da han
hadde blitt fengslet annen gang. Cellen delte han med en
annen kristen, kalt Aristarkus. Hans omgivelser og miserable

situasjon som fange av Romermakten, kunne ikke vært mere grell som kontrast til de himmelske velsignelser han skrev om i Efeserbrevet. Men Paulus hørte direkte fra Gud, og skrev til oss alt han hadde fått i budskap om nådefrelsen og hva dette innebar for oss troende.

VIDERE PLASSERER PAULUS OSS I DET HIMMELSKE HOS KRISTUS

De to første kapitlene i Efeserbrevet er nok til å slå oss sanseløse av glede og fortrøstning over den store frelsen vi har fått i troen på Jesus Kristus. Det overgår alt her på jord! Både Efeserne og Kolosserne er åpenbarings-skriv om den nye nådefrelsen gitt til alle mennesker på jord, ved tro på Kristus. Dette som Gud hadde holdt *hemmelig* og skjult i tidligere tider, inntil han åpenbarte dette for Paulus da han var fengslet i Roma (Ef. 3, 1-9; Kol. 1, 25-26).

Ef. 2, 4-9 er helt overveldende:

«Men Gud, som er rik på miskunn, har, på grunn av sin store kjærlighet som han elsket oss med, 5 - gjort oss levende med Kristus, vi som var døde ved våre overtredelser. Av nåde er dere frelst. 6 - Han oppvakte oss med ham og **satte oss med ham i himmelen,** i Kristus Jesus, 7 - for at han i de kommende tider kunne vise sin nådes overveldende rikdom i godhet mot oss i Kristus Jesus. 8 - For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave. 9 - Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg».

Bare disse få versene fra Efeserbrevet har allerede fortalt oss at vårt 'åndelige skap' er fylt helt opp: **1:** Vi er allerede gitt ALL ÅNDELIG VELSIGNELSE **2:** Vi er allerede satt (forhånds-plassert) MED KRISTUS I HIMMELEN.

Jo, vi befinner oss *fysisk sett her nede på jorden*, men Gud har ved troen gitt oss dette slik Paulus skrev...og vi venter dermed på dette som apostelen pekte mot der framme: **FORLØSNINGENS DAG** – dagen da alt skal virkeliggjøres både *fysisk og åndelig idet vi tas inn i det himmelske hos Kristus, som nevnt ovenfor, Ef. 4, 30.*

Dette framgår slik av Kol. 3, 1-4:

«Er dere da reist opp med Kristus, så søk det som er der oppe, der Kristus sitter ved Guds høyre hånd. **2** - La deres sinn være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden. **3** - Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud. **4** - Når Kristus, vårt liv, åpenbares, **da skal også dere åpenbares med ham i herlighet**».

Slutt fra og med nå, med å gi penger til virksomheter som lover deg jordiske velsignelser i en eller annen form...slik vi dessverre ofte finner blir lovt fra både talerstoler og fra TV stasjoner. Da støtter du faktisk løgn og en forvrengt bibelforståelse. Dette er falske løfter, med falskt håp om jordisk velstand/rikdom/framgang. Du får aldri de velsignelser som de lover deg. Du blir tatt ved nesen, og det noe grundig!

Dette har vært og er ennå hovedgrunnlaget innen

trosbevegelsens vranglære, såkalt *prosperity gospel...framgangs-teologi*. Slik *forkynnelse* er helt løsrevet fra Bibelen og finnes ikke i den boken i det hele tatt.

Disse falske forkynnerne bruker denne 'gi-penger-til-oss' tiggingen, ikke for at du skal bli velstående. Nei, du kan ved selvsyn se at det er disse falske lærerne som blir 'velsignet' med materiell velstand. De tar av de misjonsmidlene (penger du gav for at de skulle tale evangeliet til andre) for å berike seg selv. Dette skryter de åpenlyst om, og påstår at det er Gud som har velsignet dem. Sannheten er at de har forsynt seg av pengene som den godtroende kristne har gitt inn idet han tenkte at pengene skulle brukes til evangeliets fremme.

Vi må innfinne oss med å ta til oss *den sunne læren*, som ble betrodd hedningenes apostel, Paulus, for oss.

Paulus, i egenskap av å være Guds og Kristi apostel til oss, framsatte ALDRI noe som kunne likne på dette tøvet vi finner fra trosbevegelsen, at dersom vi bare gir nok så skal velsignelser øses over oss her på jord. Bare tanken er frastøtende og en fornærmelse imot Kristus. At troende predikanter kan synke så lavt som til slikt erke vås, er helt utrolig. Det er også utrolig at godtroende kristne svelger slike ting uten å ha et *minimum av vurderingsevne* i bibelske ting.

Derimot skrev Paulus til troende at de skulle lære å være *fornøyde med det de alt hadde*, og han formante imot *pengekjærlighet* på det sterkeste:

Ef. 5, 5 er helt tydelig:

«For dette vet og skjønner dere at ingen som driver hor eller lever i urenhet, **heller ikke noen som er pengegrisk** - han er jo en avgudsdyrker - har arv i Kristi og Guds rike».

Men tilbake til det jeg satte i overskriften på denne artikkelen: Som kristen troende nådefrelst person, så er du **allerede velsignet** med alle ting av himmelsk karakter!

Det er dermed *imot Guds Ånd* å etterstrebe mer og mer og mer av denne verdens goder, ved å bruke almisser som en metode til å sikre deg større velstand!

Ef. 4, 30: «Og gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, han som dere har fått som segl (billett) til **forløsningens dag**.»

Til deg som sliter med sykdom -
og har brukt måneder og år
til å stå i forbønns kø

JAN LILLEBY

□□□□ Jeg håper at du har lest flere av mine artikler og bøker som er lagt ut fritt her på nettsiden.

Der tar jeg opp – igjen og igjen – bibel-spørsmål som gjelder dette med nådegaver og mirakler og helbredelser.

For å gjøre mine utlegninger lett forståelige ...om den etablerte falsklæren innen kristenheten – dette med den overtro som blir framholdt av mange predikanter, evangelister og pastorer – så har jeg alltid brukt 'kontrast-metoden': Å avspeile det bibelske mot det ubibelske, det falske sammenliknet med det ekte.

I dette ærend er det så at jeg gjentatte ganger peker på 'toppene' innen falsklære-virksomheten i kristenheten vedrørende mirakler og helbredelser.□□ Flere av dere som har levd i 'Pinsetroen' og håpet på mirakuløs helbredelse fra sykdom, vil muligens være forarget på min bibelutlegning. Men bare slike som□□ ikke egentlig□□ er godt kjent i Bibelen, kan huse slike tanker og følelser.□□

I mine artikler har jeg bevist tydelig hvordan, på den ene siden – at mirakler og helbredelser □ etc. falt helt bort idet aposteltiden var avsluttet i omkring år 62-63 e. Kr. da Paulus var i Roma og han skrev sine to eneste menighets-epistler beregnet på oss troende kristne hedninger; og på den andre siden – at et utall av predikanter opp gjennom tiden har lukket øynene for denne sannhet.□□ Ingen har skjont at□□ disse ting opphørte da Israel som nasjon falt ifra Gud da Paulus fikk NEI av Sanhedrin-møtet i Roma beskrevet i Apg. 28, 25-28.□□ De har misset så til de grader at det har blitt en slags ufrivillig parodi på kristen 'etter-aping' av apostlene...og den største villfarelsen i moderne tid har vært pinsebevegelsen, som startet med Azusa-vekkelsen i Los Angeles 1906-1913.□□ Slik villfarelse kan lett sidestilles med vranglærene fra andre sekter, slike som Mormonerne og Jehovas Vitner og andre.

Pinse-fløyen i kristenheten vil ikke innse (sammen med flere andre trossamfunn, der iblant adventistene) at aposteltiden var en tid der de troende jøder/proselytter□□ levde under Mose Lov og bud samt i tillegg også Den nye Pakt i Jesu blod. Disse to pakter mellom Israel og Gud var ved makt i hele aposteltiden slik den blir beskrevet av Lukas i Apostelgjerningene. Mirakler og helbredelser var bare i virksomhet□□ for disse som levde under disse to paktene. Vi i vår tid, har ingen pakter med Gud, men har til gjengjeld noe som er større: Vi har den frie gratis nådefrelse der himmelen oppe hos Gud er vårt frelsesmål. Dette er det evangelium Paulus fikk åpenbart for oss □□ (Ef. 3, 1-9).

Konklusjon MÅ BLI: Man måtte for det□□ første□□ være jøde eller proselytt og underlagt Mose Lov og Den nye Pakt, for i det hele tatt å komme i betraktning vedrørende å bli helbredet av Gud. Dette er helt hundre prosent sikkert.□

Gud har aldri lovt menigheten, av Paulus kalt «Ett nytt Menneske» (Ef. 2, 14-15) verken mirakler, helbredelser, tungetale, eller andre slike ting. Og for det andre, du måtte ha levd i den tidsperioden da apostlene tillot proselytter å legges til de messianske jødiske forsamlingene, i ærend av å vente på Jesu gjenkomst for riket i Israel. De forkynte på den tiden IKKE nåde-evangeliet, de forkynte evangeliet «om det løfte Gud hadde gitt Israels fedre...underforstått det profetisk varslete Tusenårsriket på jord med Jesus som konge i Jerusalem.

HVA DA MED SYKE KRISTNE I VÅR TID?

Er du blant de alvorlig syke og er en troende frelst kristen, da har du to som regel hovedvalg:

Du må oppsøke lege og sykehus behandling og forsøke å bli frisk ved deres hjelp. Ta nødvendig operasjon og tilhørende behandling, alt i henhold til hva legen vil anbefale.

Du velger å gjøre dette – men i tillegg vil du søke 'forbønn for syke' i kristne møter. De aller fleste gjør faktisk dette, og håper å bli mirakuløst helbredet av Gud som svar på bønn.

Du kan nå få slippe å påta deg det stress og den påkjenning det er å oppsøke forbønn i kristne møter, i den tro at Gud vil gripe inn slik vi kan lese om i Apostelgjerningene og i evangeliene. Jeg sier ikke at du skal stoppe og be (for deg selv) og ha et positivt håp om å bli frisk.

DEN KLASSISKE BORTFORKLARINGEN AV PREDIKANTER

NÅR IKKE DEN SYKE BLIR HELBREDET

Et skammens gjennomgangsfenomen innen trosbevegelsen og pinse-karismatikken er at når folk ikke blir helbredet, da får de høre:

«Ja, men dette er fordi du har for liten tro».

De skyver ansvaret over på pasienten, og prøver å framstå selv som helt uskyldige i saken.

Andre ganger kan man få høre: «Det er nok fordi du har ubekjente synder, og dette hindrer din helbredelse», eller - «Du kan ha en uoppgjort sak gående med andre og ligge i en krangel, og dette hindrer din helbredelse.»

Si meg, da Paulus helbredet den lamme mann i Lystra, Apg. 14, 8 – spurte han mannen først: «Si meg, har du tro nok til å bli helbredet? Er du en troende som ikke ligger i krangel med noen, eller har du syndet på annen måte?»...?? nei, vi leser:

«Denne mannen hørte Paulus tale. Paulus så nøye på ham, og da han så at han hadde tro til å bli helbredet, ropte han: Reis deg og stå på dine føtter! Da sprang han opp og gikk omkring.»

Det var nådegaven til å ha tro utover vanlig tro (1. Kor.

12,9) som ble gitt den lamme mannen, og Paulus hadde gaven til å helbrede. Dette til sammen utløste et ekte Guds mirakel, og den lamme sprang opp og hele folkemengden ble slått av forundring.

Noe av samme prinsippet finner vi også med Peter ved tempelportene i Apg. 3, 2-9. Peter grep ham ved hånden og dro ham opp, og tiggeren som var lam, sprang opp og gikk inn i templet og prisete Gud og lagde et stort oppstyr.

Drev Peter og forhørte seg om mannens tro, eller privatliv, synd og annet? Nei, han bare så på ham og ba mannen å feste blikket på dem, og sa *...sølv og gull har jeg ikke, men det jeg har det gir jeg deg: I Jesu Kristi, nasareerens navn, stå opp og gå!*

Så, tøvet og veikheten, og ikke minst feighetene hos 'troshelere' i vår tid er bare et bekreftende tegn på at de påståtte nådegaver i 1. Kor. 12-14 ikke er i virksomhet i våre dager. Og de har altså den uforstand og den frekkhet at de legger skylda over på pasienten som har søkt deres hjelp! Det er helt uforståelig at noen syk troende kristen finner seg i en slik nedlatende oppførsel, og ikke minst *falsk virksomhet* ved å innbille folk at de har helbredelsesgaver.

Faktum er at det er meget sannsynlig at de forskjellige pinse-karismatiske predikantene som driver slikt, SELV ER SYKE eller har erfart sykdom og blitt friske igjen ved hjelp av LEGER OG SYKEHUS OG MEDISINERING. Jeg kjenner flere slike. De har blitt hjerte-operert og går med Pace-Makere og fått livet reddet. De selvsamme og lite bibelkyndige predikantene nekter samtidig for at nådegavene ikke er i virksomhet i vår tid. Jeg kan med sikkerhet påstå at dersom de ni nådegavene (deriblant helbredelser) hadde vært operative i vår tid, så hadde helbredelser PREGET MØTE VIRKSOMHETEN, men i stedet så er det *uteblitte helbredelser* som har preget virksomheten i flere ti-år. Snakk om virkelighets-fornektelse.

En kjent lokal 'skikkelse' her i min hjemby er et ferskt eksempel på at helbredelser faktisk ikke skjer. Et familiemedlem av undertegnede døde i mars 2022 av hjerneslag pga. diabetes, samt at Covid smitte hadde grepet fatt. Han ble innlagt i hast på Vestfold Sentral Sykehus og lagt i kunstig koma med respirator. Overlegen informerte meg om at pasienten hadde hatt fire hjerneslag (drypp) – der det fjerde var utslagsgivende...og tilslutt førte til døden. Han lå omkring én måned i kunstig koma.

De prøvde å få ham tilbake i bevisst tilstand, men det ville seg ikke. Tilslutt varslet overlegen meg i en konferanse med ham på sykehuset, slik rutine er ved slike tilfeller, at de så seg nødt til å ta av respirator og la ham få dø. Han ville ikke komme tilbake igjen...legevitenskapen hadde gjort alt den kunne, men måtte innse at det var forgjeves.

Historien stopper ikke der: En nær venn av mitt familiemedlem fikk med seg denne lokale predikanten (som

trodde på helbredelser og mirakler osv.) og besøkte ham ved sykesengen og ba til Gud for ham. Dette visste jeg ikke om, før nesten ett år etter at han døde. Jeg ble ringt opp og vennen til mitt familiemedlem fortalte dette. Det er jo ingen tvil om at dersom nådegaver og mirakler var i virksomhet i vår tid, så ville mirakler ha skjedd. Det hadde vært en konstant rapportering innen norske media om slike undere og helbredelser! Men i stedet så glimrer dette med sitt fravær!

Den nevnte lokale predikant etter det jeg kjenner til, fortsetter ufortrødent å preke om helbredelse og yter fremdeles forbønn for syke troende. Det er ganske trist at selvkritikk og ettertanke stort sett mangler, ikke bare i dette ene tilfellet, men innen hele pinse-karismatikken.

TA SANNHETEN SLIK DEN ER – OG FORSETT Å TRO GUD.

DET ER IKKE MANGEL PÅ TRO SOM ER SAKEN, MEN
AT GUD HERREN IKKE HAR GITT MENIGHETEN SLIKE
MIRAKEL GAVNER OG EVNER!

Du er helt nødt til å se sannheten inn i hvitøyet: Gud har ikke gitt oss noen mirakel-løfter for dette. Det hørte bare til aposteltiden. Det var ikke bare i egenskap av å virke som en velgjerning overfor de troende den gang: Det var i hovedsak gitt av Gud SOM TEGN PÅ AT APOSTLENE VAR GUDSENDT. Bare Israel kunne få slike tegn, - man måtte stå under pakter med Gud. Markus 16, 20:

«...og Herren virket med og stadfestet Ordet VED DE TEGN SOM FULGTE MED.».

Du plager og piner deg selv når du igjen og igjen søker forbønn for å bli frisk, for du opplever ikke å bli det. Dette kan bare virke stressende, det er det ingen tvil om.

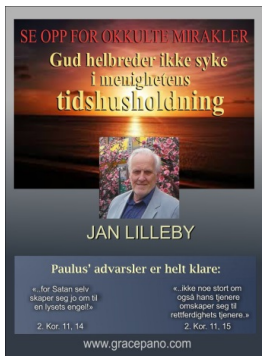
Predikanter som driver slik virksomhet, likeså: De plager seg selv og stresser idet de ikke ser mirakler og helbredelser. De lever i en drømmeverden og mangler selvkritikk og bibelkunnskap! De ønsker ikke å ta imot tilrettevisning av andre bibellærere (dette er i seg selv en ubibelsk handling!) og later som om bare dem selv har rett i saken.

Legevitenskapen er ikke kommet til for å 'erstatte Gud' - den er til fordi vi mennesker har fått mange evner og talent og ferdigheter til det godes tjeneste, deriblant legevitenskapen. Du kan takke Gud for at legevitenskapen finnes, at du kan få medisin imot visse plager og sykdommer og andre behandlinger.

Menigheten har ingen tegn å framvise slik som apostlene hadde. Men vi har et frelseshåp som de den gang ikke hadde: Himmelen der oppe hos Gud og Kristus.

Menigheten skal ikke inn i det jordiske tusenårsriket i Israel, men til himmelen.

Om du er sta og forlanger tegn og under, ja - da kan jeg fortelle deg at noe større under, og noe større tegn enn himmelen der oppe som frelsesmål, finnes ikke!

Du anbefales av undertegnede å lese boken
«Gud helbreder ikke syke i menighetens
tidshusholdning». Du laster den ned gratis
her på nettstedet.

Boken kan oppleves som når man prøver å ta
tran: Det smaker vondt, men det gjør godt for
kroppen! Det er bevist.

Dette er en bok full av riktige
bibelhenvisninger og beviser tydelig hvordan
det har seg med helbredelser og undere i
forhold til de tidshusholdninger som Gud
har gitt opp gjennom tiden.

Lykke til med studiene, og ikke minst lykke til med å få ro
og fred over din situasjon og ikke lenger være lurt til å
streve etter mirakler som aldri kommer.

Tungetale, mirakler, helbredelser,
ble bare gitt til Israels troende, og
bare mens nasjonen var underlagt

MOSE LOV OG BUD!

DEL III

JAN LILLEBY

Nå er det på tide å ha litt moro!

'Nei – men Jan Lilleby da !!! ... du kan da vel ikke for
alvor mene at man skal ha moro som kristen???

Jo – moro er allikevel i alvor!

Vi har sett i mine to første artikler i denne serien med tre
artikler, at nesten alt som den klassiske kristenheten
driver med i lære og i praksis, er influert i stor grad av
Mose Loven med dens bud og forskrifter.

Med utgangspunkt i Paulus' deklarasjon om hvordan menigheten
ble dannet – altså Ef. 2, 14-15 – der han forklarer at
menigheten (Kristi legeme) også kalt 'Ett nytt Menneske' –
ble til ved at Mose Loven ble kastet og fjernet for all
framtid.

Det er denne kastingen/fjerningen/søplingen av Mose lov og
bud som ligger i bunn for den enorme forskjellen på
den tid vi finner med apostlene (Apostelgjerningene) og den
tid som kom i ettertid av dette: Menighetens tid, dette som
Paulus kalte 'Hemmeligheten' som hadde vært skjult i Gud fra
før skapelsen (Ef. 3, 1-9). At frelsen heretter ville
gjelde alle mennesker på jorden, internasjonalt. I

aposteltiden var dette evangelium kun talt til, og tilbudt til jødene – Israel. Det var 'Jøde først, så greker' Rom. 1, 16. De talte ikke om himmelen der oppe, men om opprettelsen av et tusenårsrike med Jesus som konge i Jerusalem, dersom Israel ville omvende seg først! Se Apg. 2 og 3 med Peters taler.

For at evangeliet om Jesus og frelsen han skaffet til veie ved sin kors-død og oppstandelse skulle bli for hele verden og ikke bare for Israel, måtte Herren kaste vekk/avskaffe/søple Mose lov og bud i dens helhet. Denne kastingen av loven falt sammen med Israels frafall fra deres Gud slik vi ser i Apg. 28, 25-28. Nasjonen ville ikke omvende seg da Gud gav dem et ultimatum med Paulus i Roma, år 60-62 og konfrontasjonen med Sanhedrin rådet der.

I aposteltiden levde de troende både under Mose lov samt at de også hadde fått tillagt seg Den nye Pakt slik vi ser i Heb. 8-9, særlig 9, 15. Den ble gitt som ekstra nåde til det troende messianske Israel og trådte i kraft i de tilfeller der de troende ikke maktet å overholde Mose lov helt – ref. Paulus i Apg. 13, 38-39:

«Derfor skal dere vite, brødre, at ved ham (Jesus) forkynnes syndenes forlatelse for dere. – Og fra alt det som dere ikke kunne rettfærdiggjøres fra ved Mose lov, rettfærdiggjøres i ham enhver som tror.»

At de hadde Mose lov som rettesnor er hevet over enhver tvil, Rom. 3, 31:

«Opphever vi så loven ved troen? Langt derifra! Vi stadfester loven.»

Ved å bruke et moderne ord-bilde så ser vi kanskje lettere dette:

Mose lov i aposteltiden (28-62 e. Kr.) var som E-18 eller E-6 motorvei i vår tid. Men for at denne veien/veiene ikke skal føre oss helt i ulykken, så har Statens Veivesen aller'nådigst satt opp kraftige forsterkede stål gelendre mot grøftekantene slik at man ikke skal krasje bilen i grøfta uten videre. Dette stål-gelendret er bilistenes 'nåde tilbud' – slik som Den nye Pakt til jødene i aposteltiden var nåde tilbudet til disse. Vi bilister følger ikke 'stål gelenderet' selv om det står der, nei – vi følger selvsagt veien/veiene...det være seg E-18, E-6 og andre hovedveier etc. De troende i aposteltiden hadde derfor ikke Den nye Pakt som eneste frelses-middel, de hadde to pakter, Mose lov og Den nye Pakt i Jesu blod!

I jødedommen var det presedens for å ha flere enn bare én pakt med Gud. De hadde minst fire pakter – Abrahams-pakten, Davids-pakten, Mose lov kalt Den gamle Pakt, og til sist Den nye Pakt i Jesu blod. Da Mose lov ble gitt i Sinai for snart 3500 år siden, sier Paulus i sin lære at Abrahams-pakten ble innlemmet og tatt med i den førstnevnte...de fusjonerte for å bruke et moderne uttrykk.

Bare Israel hadde pakter med Gud. I menighetens tid finnes ingen slike pakter – i Bibelen glimrer disse med sitt totale fravær.

Vi har noe høyere og bedre enn diverse pakter (T0-VEIS AVTALER) – vi har en Gudgitt **fri nådefrelse** som trår i kraft i samme øyeblikket som en person kommer til tro på Jesus Kristus. Ef. 2, 8-9.

KONTRASTEN MELLOM MOSE LOV OG MENIGHETEN

Jeg vil avslutningsvis bare demonstrere denne kontrasten ved bruk av en fiktiv 'Møte annonse' – der den ene er under forutsetning at møtet er arrangert ut ifra måten en finner mye av innen pinse-karismatikken – der man altså har dratt med seg mange ting som bare fantes i tiden med apostlene, da de troende levde under Mose lov og under Den nye Pakt, - og der de gammel-testamentlige, samt også de ny-testamentlige tegn og undere var i virksomhet.

Den andre annonsen er satt opp slik at den er nødt til å dementere de feil og vranglærer som framgår av pinse-karismatikernes virksomhet.

La meg også si at du er ikke nødt til og 'følge Jan Lilleby' i ett og alt. Han er bare et vanlig menneske. Men som svenskene sier, *ni ligger risigt till om ni inte følger Paulus!* Det var Paulus som annonserte kastingen av Mose Lov og bud, ikke Jan Lilleby. Jeg bare peker på Paulus, han som er den apostel Gud utsendte til oss hedninger.

PINSE KARISMATIKERNES ANNONSE:

VELKOMMEN TIL ÅRETS STORE KRISTNE FESTIVAL!

FORVENT TEGN, UNDER OG HELBREDELSER

De verdenskjente evangelistene
Colin Farter og Lenny Sinn

Store mirakler og helbredelser følger disse i kampanjene de holder utenlands, og nå har vi endelig fått dem til Norge!

GRATIS ADGANG OG PARKERING - KOLLEKT BLIR TATT OPP

Sted: Stor Arenaen, Pinedalen Tid: Kl. 19.00 - Fre 7 til Søn 9 juli

DE BIBELSKE 'FRI NÅDE' TROENDE ETTER PAULUS, UTEN NOEN MOSE LOV, REPRESENTERT I NORGE VED UNDERTEGNEDE:

**VELKOMMEN TIL HELÅRLIG
KRISTEN BIBEL UNDERVISNING!**

FORVENT INGEN TEGN, UNDER OG HELBREDELSER

Den lite kjente bibellærer
Jan Lilleby

Han er norsk og underviser fra Bibelen hvordan det har seg med forskjellen på aposteltiden og vår tid!
Du slipper å høre på amerikansk juggel og vås.

GRATIS ANVENDELSE AV JAN LILLEBYS NETTSIDE GRACEPANO.COM

Sted: Over hele verden via internett Tid: Så lenge nettsiden er åpen!

God påske og pinse til alle kristne der ute! ☺☺ Keep up your faith in Christ...
Be happy...SMILE!!

www.gracepano.com

Tungetale, mirakler, helbredelser, ble bare gitt til Israels troende, og bare mens nasjonen var underlagt

MOSE LOV OG BUD!

DEL II

JAN LILLEBY

☺☺ ☺☺☺☺ **I**☺☺ denne andre del av min☺☺ artikkelserie☺☺ «*Tungetale, mirakler, helbredelser, ble bare gitt til Israels troende, og bare mens nasjonen var underlagt Mose Lov og bud!*» -☺☺ skal vi se litt på en del av Mose Lov og dens inndelinger, særlig de 8 årlige høytidene.

For å få det rette perspektivet på dette, sammenliknet med vår tidshusholdning med den frie nåden, så påminner jeg oss derved om hva Paulus sa om HELE loven og de seremonielle ordningene: 1. Dette var bare skyggebilder av det som skulle komme, Kristus. 2. Mose Lov og ordninger er helt avskaffet og kastet i søpla. Den kommer aldri mer tilbake!

I første del, kunne du lese hva gresk originaltekst sa om Ef. 2, 14-15...dette at Gud ved å avskaffe Mose Lov helt, skapte dermed menigheten, kalt av Paulus for «Ett nytt Menneske», Kristi legeme for hvilket Kristus er hode.

Her skal jeg ta det opp igjen, - men da ved å sitere både norsk, dansk og svensk bibel i saken. De sier det samme - slik det faller seg i deres språk.

Men jeg bruker nå de litt eldre oversettelsene, bare for å nyansere dette:

NORSK: EF. 2, 15

1930 Oversettelsen: «Idet han ved sitt kjød avskaffet den lov som kom med bud og forskrifter, for at han ved sig selv kunde skape de to til ett nytt menneske, idet han gjorde fred.»

DANSK:

1917/1931 oversettelsen: «Fjendskapet, da han i sitt Kød avskaffede Budenes Lov med dens Befalinger, for at han i sig kunde skabe de to til eet nyt Menneske ved at stifte Fred.»

SVENSK:

1917 oversettelsen: «Ty i sitt kött gjorde han om intet budens stadgelag, för at han skulle av de två i sig skapa en enda ny människa och så bereda frid.»

Tar også med to engelske bibelsitater:

KING JAMES BIBLE:

«Having abolished in His flesh the enmity, even the law of commandments contained in ordinances; that He might create in Himself of the twain one new man, so making peace.»

ENGLISH REVISED VERSION:

“Having abolished in His flesh the enmity, even the law of commandments contained in ordinances; that He might create in Himself of the twain one new man, so making peace.”

Kol. 2, 16-17 understøtter ved diverse detaljer, det faktum at Mose Lov er avskaffet/søplet/kastet for alltid:

Norsk Bibel 1988 oversettelse: «La derfor ingen dømme dere for mat eller drikke eller med hensyn til høytider eller nymånedager eller sabbat! - Dette er bare en skygge av det som skulle komme, men selve legemet (menigheten) hører Kristus til.»

Man skulle nesten tro at Paulus har - ved profetisk framsyn - rettet sin strenge irettesettende påpekelse her direkte til adventist-bevegelsen!

Men dessverre - det er nok ikke bare adventistene som liker å slave og piske seg selv under Mose Lov med dens

diverse forskrifter. Også andre kristne bevegelser har – slik jeg nevnte i første del av artikkel-serien – underkastet seg Mose Lov, på en indirekte måte ved at de ikke på noe vis har forstått at også mirakler/tungetale/helbredelser ☐☐ etc. hørte inn under tiden med Mose Lov slik vi ser tydelig demonstrert ved apostlene, ref. hele Apostelgjerningene samt brev skrevet i samme tidsrommet.

JA, ADVENTISTENE FØLGER DELER AV MOSE LOV,
MEN DET GJØR DESSVERRE OGSÅ ALLE DE
SOM HAR UNDERLAGT SEG PINSE-KARISMATIKKEN!

I den første delen av artikkel-serien påpekte jeg ☐ sammenhengen☐☐ mellom tungetalen og Mose Lov. Tungene var forespeilet i Loven slik Paulus siterte det i 1. Kor. 14, 21-22:

«I loven er det skrevet: Ved folk med☐☐ **andre tunger og fremmedes lepper**☐☐ vil jeg tale til dette folk (Israel),☐ **men ikke engang da skal de høre på meg, sier Herren. 22: Så er da tungene til et tegn, ikke for de troende (jødene) men for de vantro (jødene), profetien derimot er ikke for de vantro, men for de troende.**»☐☐ (1. Kor. 14, 21-22).

Henvisning til Jes. 28, 11-12..men dette var opprinnelig nedfelt i Mose lov. Derfor skrev Paulus en slik henvisning.

Var tungetalen (én av de ni nådegavene i 1. Kor. 12-14) gitt i rammen av Mose☐☐ Lov og dens gyldighet og anvendelse i aposteltiden, ja da var de åtte andre gavene gitt i samme anliggende. De var for Israels troende helt eksklusivt. Men de var også gjort tilgjengelige for de eventuelle proselytter som siden ble tillatt inn i de messianske jødiske forsamlingene. Men proselytter var ikke noe tegn på at Gud hadde frigitt dette til☐☐ 'hele verden'☐☐ som sådan. Så lenge Israel var regnet som en Guds nasjon på jord, så var disse nådegaver i funksjon. Men ved Israels fall i Apg. 28, 25-28 falt alle gavene bort. De falt bort IDET GUD OG KRISTUS AVSKAFFET MOSE LOV OG BUDENE. Gavene var bare gitt til disse som levde under Loven, og dette ses da tydeligst i Apostelgjerningenes bok.☐☐

Men etter at den boken ble lukket av forfatteren Lukas, i år 62 i Roma, finner vi ikke noe nevnt om dette. Alt var tatt vekk: Mirakler, nådegaver, syndsbejelse til frelse, Åndsdåp, håndspålegging, nattverd, vanndåp...alle ting ble fjernet – ja, til og med alle Israels høytider ble annullert/avskaffet slik sitert fra Kol. 2, 16-17.

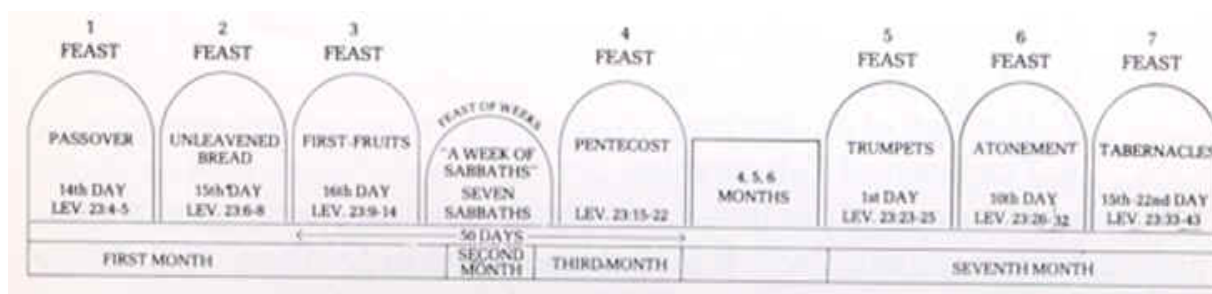
Mose Lovs avskaffelse/kasting/søpling medførte en fullstendig bråstopp på alt det jeg nettopp skrev av nådegaver etc.

Vil du så gjerne aller helst ha☐☐ 'mirakler, tegn, under, tungetale, helbredelser, sabbat-overholdelse, vanndåp, Åndsdåp'...jeg blir☐☐ andpusten av å ramse opp...ja vær så god da er det bare å underkaste seg Mose Lov. Men la det være klart: Dette nytter jo heller ikke, for den forsvant helt i

år 62-63 da Paulus skrev Efeserbrevet og Kolosserbrevet. Det er derfor dette ser så totalt latterlig ut, den fortvilte og forgjeves jakten etter mirakler og nådegaver og alt dette...det ble jo alt sammen avskaffet i det samme blaffet som Gud søplet Mose Lov og bud!!

Når vi da ser dette *ulidelige fjompevesenet* med 'mirakler og healing' både i TV-ruten (TV-Visjon Norge, men også Kanal 10) og i diverse møtevirksomheter innen pinsekarismatikernes virksomheter, så kan man nesten ikke la være å dra på smilebåndet. Velkommen i barnas sandkasse. Der de sitter med sin barnslige drømmeverden og ønskedrømmer seg tilbake til aposteltiden og dens mirakler. Den tid da det var slik at Mose Lov skulle følges og etterlevs, ref. Rom. 3, 31; samt også Den nye Pakt til Israel, slik som apostlene framholdt. (Heb. 9, 15).

DE ÅTTE ÅRVISSE HØYTIDENE FOR ISRAEL

Den skjematiske grafikken ovenfor er tegnet av Tom Ballinger – engelsk tekst. Jeg beklager om det framstår litt utydelig. Men jeg skal forklare nedenfor så vi får dette tydelig allikevel.

Der teller vi jo bare SYV FEST ORDNINGER. Hvor er den åttende? Jo, selvsagt, det var Sabbaten. Den var ukentlig...altså gjennom hele året.

I 3. Mos. 23 finner vi disse listet opp slik:

Sabbaten

Påskehøytiden

Det usyrete brøds høytid

Førstefruktens høytid

Pinse høytiden

Trompet blåsingens høytid

Forsoningens høytid

Løvhyttens høytid

Sabbaten var i en særstilling, idet den var ukentlig og helårlig. Den telles derfor i alminnelighet ikke sammen med de spesielle helligdagene i jødedommen. Man sier derfor at Israel hadde 7 høytider å overholde. Sabbaten var slik gjort 'alminnelig' – en selvfølge innen jødedommen. Den var et husholdningsord.

Men i Mose Lov var det allikevel forbundet med dødsstraff

hvis man ikke overholdt Sabbaten! Derav finner vi Paulus' ord om at Loven, det var en 'Dødens tjeneste'. Vi merker oss at den første av de store fest-høytidene var Påsken (14. Nisan i jødisk kalender). Denne dagen er 'flytende' – det vil si, den følger månefasene. Det året og den dagen da Jesus døde på korset, var i år 28 e. Kr., og da falt 14. Nisan på vår onsdag 28. april. Derfor finner vi en sikker tidsregning på hans død. Det var bare i år 28 og i år 31 at man finner 14. Nisan på en onsdag. I denne påskeuken falt derfor ekstra-Sabbaten på den 15. Nisan, en torsdag i vår kalender (29. april). Det er derfor at man i de fire evangelier finner 'to typer' henvisninger til Sabbat: Den ene var ekstra-Sabbaten den 15. Nisan (den skulle betegne starten på 'De usyrete brøds høytid'). Det sies at kvinnene som skulle til Jesu grav, de kjøpte disse urtene/oljene for hans legeme ETTER Sabbaten, i Mark. 16, 1, mens i Luk. 23, 54-56 så sies det FØR Sabbaten. Og begge er helt riktig: De handlet varene på den dag da det var åpent igjen i salgsbodene, mellom de to Sabbatene: Fredagen. Da var det 'Business as usual'. Dermed er det helt fastspikret at det BARE KUNNE VÆRE PÅ EN ONSDAG AT JESUS BLE KORSFESTET. Se min separate artikkel på nettstedet om dette. Og dette leder oss til den eneste onsdag som kunne være riktig i og med Lukas' fastsettelse av Jesu alder da han startet opp tjenesten, 30 år cirka (Luk. 3, 23). Det gjør at året 31 kan utelukkes, da ville Jesus dødd i sitt 36. år. Bare år 28 kvitterer ut riktig, på at Jesu alder da ville være 33 (i sitt 34. år ...han ble jo født i september og ikke i desember, eller om våren, og døde dermed nesten 6 mnd. før han skulle bli 34). Året 28 kommer av justering fra den tidlige katolske kirkes manipulering av Jesu fødselsår – målt opp mot når Kvirinius var landshøvding (Luk. 2, 2). Da får vi at Jesus var født fire-fem år tidligere. Men om Jesus hadde dødd i 32 eller 33, så ville dette ikke falle riktig sammen med dagene for 14. Nisan, påsken i Israel. I 32 var denne på en MANDAG 14. april. Og i år 33 var påsken på SØNDAG 3. mai. Det er derfor ingen mulighet annet enn at Jesus døde den 28. april, en onsdag. Da var det Ekstra-sabbat på torsdag 29. april, vanlig åpen dag fredag 30. april, og den regulære sabbat på lørdag 1. mai. Kvinnene kom da til graven tidlig søndag 2. mai (den tredje dag, lørdag 1. mai, varte til solnedgang omkring 19.19) – Jesus hadde da stått opp like før solnedgang på lørdag...og kvinnene kom derfor til graven den fjerde dag. Men Jesus lå dermed tre netter og tre dager i graven. At Jesus døde på en fredag er rent katolsk nonsens, og er lett motbevist ved nøye gjennomgang av Skriften. Dermed er Guds ordninger i gammel tid med og befester tider og hendelser slik at vi kan danne et riktig bilde av begivenhetene. Festene i jødedommen gir oss historisk 'kjøtt på beinet' – slik at vi får faste holdepunkter. Når idioter verden over gauler og hoier og bærer seg med at 'Jesus finnes ikke' – så kan vi sette hardt mot hardt, og peke på

en rekke bekreftete historiske merkesteiner av bibelsk karakter, og vi avviser elegant slikt tøv som vi hører fra dumme ateister og gudshatere. Romerske annaler, og nedtegnelser, sammen med de bibelske historikerne, likeså jødiske historikere (Flavius Josefus er den mest kjente) bare slår fast at alt sammen er hundre prosent riktig!

Det blir å bemerke som Paulus gjorde hva gjaldt tvilere: «Dette skjedde jo ikke i en avkrok!». □□

Nei, det finnes alt sammen lett tilgjengelig...særlig nå som internett har vært oppegående i flere tiår. Alt finnes tilgjengelig av historikk.

FESTENES BETYDNING SLIK DE BLE GITT

Man finner en fire måneders intervall mellom de fire første høytidene og de tre siste.

De tre siste begynte med Trompetene, så Forsoningen og til sist Løvhyttefesten.

I Peters tale noen måneder etter pinsen i Apg. 2, henviste han til Løvhyttefestens tid, den siste av festene (profetisk betydning) da han sa:

Apg. 3, 19-22:

«...at husvalelsens tider kan komme fra Herrens åsyn, 20: og han kan sende den Messias som forut er utkåret for dere, Jesus, 21: ham som himmelen skal huse inntil **de tider da alt det blir gjenopprettet som Gud har talt om** ved sine hellige profeters munn fra eldgamle dager av. 22: Moses har jo sagt: En profet likesom meg, skal Herren deres Gud oppreise dere av deres brødre. Ham skal dere høre på i alt han sier dere.»

Løvhyttefesten hen speiler således på det lovte kommende tusenårsriket for Israel.

Påskan hen speiler på frelse/forløsning, dette vet vel hele verden, Førstefrukt feiringen hen speilte på Jesu oppstandelse fra de døde, som ses i 3. Mos. 23,10-14 –

og Pinsen hen speiler på samlingen av den lille rest (Israels messianske troende) og det er ikke noe rart i at nettopp pinsedagen ble den dag da de troende VAR SAMLET på Den Øvre Sal; – se 3. Mos. 23, 15-17. Trompetenes fest

peker hen til Israels oppvåkning til å bli en ny nasjon for Herren, 3. Mos. 23, 23-25. Det er derfor vi ser i Åpenbaringsboken at trompeter blir blåst, i forbindelse med Den store Trengsel i Israel i endetiden (Åp. 8). Det nye Israel skal stige fram gjennom denne trengselstiden og det er de som får se Jesus komme på himmelhvelvingen i kraft og herlighet.

Forsoningens fest peker hen til at Israel ved Jesu gjenkomst endelig tar imot ham og blir ham lydige i tro. Han vil komme ned i forbindelse med påsken det året, for Israel skal ønske ham velkommen med ordene fra påskesalmen deres, Salme 118. Og i vers 26 synges det... 'velsignet være ham som kommer i Herrens navn, vi velsigner dere fra Herrens hus'. De sang fra denne salmen da Jesus kom ridende på et esel i år 28, Matt. 21,9 – Jesus sa også at heretter skal

dere ikke se meg før dere sier 'velsignet er ham som kommer i Herrens navn' -□□ Matt. 23, 39. Han pekte på sin gjenkomst.

Ingen av de syv markante fest-høytidene har noe og gjøre med menigheten, Kristi legeme, som er oss troende i tidene etter at Paulus kom med nådeevangeliet i år 63 e. Kr. slik vi ser i efeserne og kolosserne.

De åtte høytider i jødedommen (sabbat inkludert) har BARE med Israel å gjøre. Derfor blir det jo også så absurd når vi finner i dagens kristenhet, slike sekter/bevegelser som ønsker å uttrykke sin virksomhet ved overholdelse av Mose Lov, eller ved å finne fram elementer fra denne og hevde at dette gjelder i vår tid. Adventistene hevder Sabbat og mat forskrifter, pinsefløyen hevder tungetalen, håndspålegging og helbredelse ved bønn, baptistene hevder vanddåpen i særlig grad, metodistene hevder (evnt. hevdet) synde-fri livsførsel...selv om deler av bevegelsen fragår et slikt syn. Og slik er det med flere andre, - de drar med seg□□ elementer i sin bibellære som hviler på Mose Lov □ og bud, og nekter at Paulus på Guds og Kristi vegne opplyser oss om at Mose Lov er kastet for godt!

For å fordunkle tingene enda mere, så har de gamle kirkesamfunn maktet å etablere en slags pseudo-høytid innen kristenheten (DET ER ALTSÅ IKKE BEFALT AV GUD) - med julefeiring, påskefeiring, pinsefeiring, himmelfart feiring, mikkelsmesse, fastetiden, ja - en rekke diverse ting man□ mener å skulle gi ære til Gud ved.

La nå dette være...vi vet jo at intet av dette er befalt av Gud i kristen tid. Bare jødedommen hadde i sin tid disse nevnte festene fra 3. Mos. 23.

Vi ser også at disse festene er vevd igjennom de fire evangelier, apostelgjerningene og i brev som er skrevet i Apostelgjerningenes tidsperiode, 28-62 e. Kr.

Jeg nedvurderer ikke dette med jul og påske osv., men det er greit å plassere dette der det hører formelt hjemme. Det er ikke gitt i Bibelen at menigheten skal feire noen av Israels festhøytider. Selv om man har 'omgjort' litt på påsken og knytter feiringen opp til Jesus som døde for våre synder på korset. Men opprinnelig ble festene gitt for å PEKE FRAMOVER til Kristus. Slik at Israel skulle ta imot Jesus når han endelig kom. Det var brukt som en pekepinn om Kristus. Vi

peker nå da tilbake på det Gud gjorde ved Kristus på korset. Det er vel og bra, og det er greit. Men det er allikevel ikke PÅLAGT oss av Gud. Det er en av flere høytider som kristenheten i århundrene har funnet opp selv. Det er velment og ikke misvisende som sådan. Bare vi forstår at vi ikke er pålagt av Gud å holde ditt og holde datt – særlig hvis det er ting som overhodet ikke nevnes av Paulus for oss. Han formante jo faktisk IMOT overholdelse av høytidsdager, nymånedager og Sabbat, samt imot visse forskrifter om mat og drikke. Det var BARE skyggebilder. Tar vi Paulus alvorlig?

Men intet av disse ting hører med til menighetens virksomhet, det Paulus kalte 'Ett nytt Menneske', Kristi legeme for hvilket Kristus er Hode. I hele perioden med evangeliene Matteus, Markus, Lukas og Johannes, samt Apostelgjerningene – så levde og virket de messianske Jesus-troende helt og holdent under Mose Lov og bud, samt at de tok inn Den nye Pakt tilføyd – gitt som nåde der de ikke maktet å overholde lovens bud (Heb. 9, 15).

Kristne i vår tid som tviholder på tunger og helbredelser, vanddåp og åndsdaap, Sabbat og mat forskrifter, overdreven 'hellighet' og syndsbejennelser, - de prøver å underordne seg Mose Lov. Men det nytter ikke! Mose Lov er og forblir totalt søplet og kastet i avfallskverna.

Kom nå heller over til Paulus, vår apostel, - som i sine menighetsskriv nevnt, ikke framholder noe av alt det som kristenheten duller og steller med så ivrig.

Hos Paulus finner vi ikke tunger, helbredelser, tegn, vanddåp, Åndsdaap, syndsbejennelse, nattverd og alt slikt. Siden Israels fall fra Gud i Apg. 28, 25-28 i år 60-62, så er alle slike ting opphørt idet Mose Lov ble kastet, og ut av denne kastingen av Loven, så skapte Kristus 'Ett nytt Menneske' – menigheten, og vi er gitt å tale fram det frie nådeevangeliet slik det framgår av Paulus' lære i Efeserne/Kolosserne.

Ef. 2, 8-9:

«For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave. – Det er ikke av gjerninger (overholdelse av Mose forskrifter) for at ikke noen skal rose seg.»

www.gracepano.com